Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES LĒMUMS

(2011. gada 12. decembris)

par Eiropas Savienības pievienošanos 1974. gada Atēnu Konvencijas par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru 2002. gada protokolam, izņemot tā 10. un 11. pantu

(2012/22/ES)

(OV L 8, 12.1.2012., 1. lpp.)

Grozīts ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Padomes Regula (ES) Nr. 517/2013 (2013. gada 13. maijs)	L 158	1	10.6.2013.

▼B

PADOMES LĒMUMS

(2011. gada 12. decembris)

par Eiropas Savienības pievienošanos 1974. gada Atēnu Konvencijas par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru 2002. gada protokolam, izņemot tā 10. un 11. pantu

(2012/22/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 100. panta 2. punktu saistībā ar 218. panta 6. punkta a) apakšpunktu un 218. panta 8. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu,

tā kā:

(1) 1974. gada Atēnu Konvencijas par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru 2002. gada protokols ("Atēnu protokols") ir ievērojams uzlabojums kārtībā, kas saistīta ar pārvadātāju atbildību un kompensācijām pasažieriem, kurus pārvadā pa jūru. Konkrēti, tajā stingri noteikta pārvadātāja atbildība, ietverta obligāta apdrošināšana ar tiesībām līdz konkrētām robežvērtībām iesniegt prasību tieši apdrošinātājiem un noteikumi par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi. Tāpēc Atēnu protokols atbilst Savienības mērķim uzlabot pārvadātāju atbildības tiesisko regulējumu.

(2) Ar Atēnu protokolu izdara grozījumus 1974. gada Atēnu Konvencijā par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru ("Atēnu konvencija"), un tā 15. pantā nosaka to, ka Atēnu protokola Puses abus instrumentus lasa un interpretē kopā kā vienotu instrumentu.

(3) Lielākā daļa Atēnu protokola noteikumu Savienības tiesībās iestrādāti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 392/2009 (2009. gada 23. aprīlis) par pasažieru pārvadātāju atbildību nelaimes gadījumos uz jūras ([1]). Tādējādi Savienībai bija kompetence jautājumos, ko reglamentē minētā regula. Dalībvalstis tomēr saglabā kompetenci saistībā ar vairākiem Atēnu protokola noteikumiem, piemēram, izvēles klauzulu, ar ko tām atļauts noteikt augstākus atbildības ierobežojumus, nekā norādīts Atēnu protokolā. Dalībvalstu kompetences jautājumi saskaņā ar Atēnu protokolu un tie, kas ietilpst vienīgi Savienības kompetencē, ir savstarpēji atkarīgi. Tāpēc savas kompetences jautājumos saskaņā ar Atēnu protokolu dalībvalstīm būtu jārīkojas saskaņoti, ņemot vērā savu lojālas sadarbības pienākumu.

([1]) OV L 131, 28.5.2009., 24. lpp.

▼B

(4) Atēnu protokols ir atvērts, lai to ratificētu, akceptētu, apstiprinātu vai tam pievienotos valstis un reģionālas ekonomiskās integrācijas organizācijas, ko veido suverēnas valstis, kuras šīm organizācijām nodevušas kompetenci konkrētos jautājumos, ko reglamentē Atēnu protokols.

(5) Saskaņā ar Atēnu protokola 17. panta 2. punkta b) apakšpunktu un 19. pantu reģionālas ekonomiskās integrācijas organizācijas var noslēgt Atēnu protokolu.

(6) Starptautiskās Jūrniecības organizācijas Juridiskā komiteja 2006. gada oktobrī pieņēma SJO Atrunu un pamatnostādnes par Atēnu konvencijas īstenošanu ("SJO pamatnostādnes"), lai risinātu konkrētus jautājumus saistībā ar Atēnu konvenciju, jo īpaši par kompensācijām par kaitējumu, kas saistīts ar terorismu.

(7) Regulas (EK) Nr. 392/2009 pielikumos ietverti Atēnu konvencijas konsolidētās redakcijas, kurā grozījumi izdarīti ar Atēnu protokolu, attiecīgie noteikumi un SJO pamatnostādnes.

(8) Saskaņā ar Atēnu protokola 19. pantu reģionālai ekonomiskās integrācijas organizācijai parakstīšanas, ratifikācijas, akceptēšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās brīdī jāsniedz deklarācija par savas kompetences apjomu attiecībā uz jautājumiem, ko reglamentē Atēnu protokols.

(9) Tāpēc Savienībai būtu jāpievienojas Atēnu protokolam un jāizdara SJO pamatnostādnēs ietvertā atruna. Šādas atrunas izdarīšanu nevajadzētu interpretēt kā pašreizējā kompetences sadalījuma mainīšanu starp Savienību un dalībvalstīm attiecībā uz valsts iestāžu veikto sertifikāciju un kontroli.

(10) Daži no Atēnu protokolā paredzētajiem noteikumiem attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās, un tādēļ tie ietilpst LESD trešās daļas V sadaļā. Attiecībā uz šiem noteikumiem jāpieņem atsevišķs lēmums paralēli šim lēmumam.

(11) Dalībvalstīm, kuras gatavojas ratificēt Atēnu protokolu vai tam pievienoties, tas būtu jādara, ja iespējams, vienlaicīgi. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāapmainās ar informāciju par ratifikācijas vai pievienošanās procedūru stāvokli, lai sagatavotos pēc iespējas vienlaicīgai ratifikācijas vai pievienošanās instrumentu deponēšanai. Ratificējot Atēnu protokolu vai tam pievienojoties, dalībvalstīm būtu jāizdara SJO pamatnostādnēs ietvertā atruna,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Eiropas Savienības vārdā apstiprina Eiropas Savienības pievienošanos 1974. gada Atēnu konvencijas par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru 2002. gada protokolam ("Atēnu protokols")attiecībā uz jautājumiem, kuri ietilpst Savienības ekskluzīvā kompetencē, izņemot Atēnu protokola 10. un 11. pantu.

▼B

Atēnu protokola teksts, izņemot tā 10. un 11. pantu, ir ietverts pielikumā.

2. pants

1. Ar šo Padomes priekšsēdētājs tiek pilnvarots norīkot personu vai personas, kas pilnvarotas deponēt instrumentu, ar ko Savienība pievienojas Atēnu protokolam, saskaņā ar minētā protokola 17. panta 2. punkta c) apakšpunktu, 17. panta 3. punktu un 19. pantu.

2. Pievienošanās instrumenta deponēšanas brīdī Savienība sniedz šādu kompetences deklarāciju.

"1. 1974. gada Atēnu konvencijas par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru 2002. gada Atēnu protokola 19. pantā noteikts, ka reģionālas ekonomiskās integrācijas organizācijas, ko izveidojušas suverēnas valstis, kuras tām nodevušas kompetenci konkrētos jautājumos, ko reglamentē minētais protokols, var parakstīt to ar nosacījumu, ka tās sniedz minētajā pantā norādīto deklarāciju. Savienība ir nolēmusi pievienoties Atēnu protokolam un attiecīgi sniedz minēto deklarāciju.

▼M1

2. Eiropas Savienības dalībvalstis pašlaik ir Beļģijas Karaliste, Bulgārijas Republika, Čehijas Republika, Dānijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika, Igaunijas Republika, Īrija, Grieķijas Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Horvātijas Republika, Itālijas Republika, Kipras Republika, Latvijas Republika, Lietuvas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Ungārija, Malta, Nīderlandes Karaliste, Austrijas Republika, Polijas Republika, Portugāles Republika, Rumānija, Slovēnijas Republika, Slovākijas Republika, Somijas Republika, Zviedrijas Karaliste un Apvienotā Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Karaliste.

▼B

3. Šo deklarāciju nepiemēro Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijās, kurās nepiemēro Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD), un tā neietekmē tādus tiesību aktus vai nostājas, ko saskaņā ar protokolu attiecīgās dalībvalstis varētu pieņemt minēto teritoriju vārdā un interesēs.

4. Eiropas Savienības dalībvalstis ir piešķīrušas Savienībai ekskluzīvu kompetenci attiecībā uz pasākumiem, kas pieņemti uz LESD 100. panta pamata. Šādi pasākumi ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 392/2009 (2009. gada 23. aprīlis) par pasažieru pārvadātāju atbildību nelaimes gadījumos uz jūras ir pieņemti attiecībā uz 1. un 1.a pantu, 2. panta 2. punktu, 3. līdz 16. pantu un 18., 20. un 21. pantu Atēnu konvencijā, kurā grozījumi izdarīti ar Atēnu protokolu, un SJO pamatnostādņu noteikumiem.

▼B

5. Tās kompetences īstenošana, ko dalībvalstis saskaņā ar LESD ir nodevušas Eiropas Savienībai, pēc būtības ir pakļauta nepārtrauktai attīstībai. Saskaņā ar LESD kompetentās iestādes var pieņemt lēmumus, kas nosaka Eiropas Savienības kompetences apjomu. Tāpēc Eiropas Savienība patur tiesības attiecīgi grozīt šo deklarāciju, taču tas nav uzskatāms par priekšnoteikumu, lai tā īstenotu savu kompetenci attiecībā uz jautājumiem, ko reglamentē Atēnu protokols. Eiropas Savienība par grozīto deklarāciju paziņos Starptautiskās Jūrniecības organizācijas ģenerālsekretāram.”.

3. Persona vai personas, kas pilnvarotas saskaņā ar šā panta 1. punktu, izdara SJO pamatnostādnēs ietverto atrunu, deponējot instrumentu, ar kuru Savienība pievienojas Atēnu protokolam.

3. pants

Savienība līdz 2011. gada 31. decembrim deponē instrumentu, ar ko tā pievienojas Atēnu protokolam.

4. pants

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai saprātīgā laikposmā un, ja iespējams, līdz 2011. gada 31. decembrim deponētu instrumentus, ar ko ratificē Atēnu protokolu vai tam pievienojas.

2. Instrumentu, ar kuriem ratificē Atēnu protokolu vai tam pievienojas, deponēšanas brīdī dalībvalstis izdara SJO pamatnostādnēs ietverto atrunu.

▼B

PIELIKUMS

TULKOJUMS

1974. GADA ATĒNU KONVENCIJAS PAR PASAŽIERU UN VIŅU BAGĀŽAS PĀRVADĀJUMIEM PA JŪRU 2002. GADA PROTOKOLS

VALSTIS, KAS IR ŠĀ PROTOKOLA PUSES,

UZSKATOT, ka, lai nodrošinātu labāku atlīdzību, ieviestu atbildību neatkarīgi no vainas, izveidotu vienkāršotu ierobežojuma summu atjaunināšanas procedūru un lai nodrošinātu obligātu apdrošināšanu pasažieru interesēs, ir vēlams pārskatīt 1974. gada 13. decembrī Atēnās pieņemto Atēnu konvenciju par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru,

ATGĀDINOT, ka ar Konvencijas 1976. gada protokolu par norēķina vienību zelta franka vietā ir ieviestas speciālās aizņēmuma tiesības,

ŅEMOT VĒRĀ, ka Konvencijas 1990. gada protokols, ar ko paredz labāku atlīdzību un vienkāršotu ierobežojuma summu atjaunināšanas procedūru, nav stājies spēkā,

IR VIENOJUŠĀS par turpmāko.

1. pants

Šajā protokolā:

1. "Konvencija" ir 1974. gada Atēnu konvencija par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru.

2. "Organizācija" ir Starptautiskā jūrniecības organizācija.

3. "Ģenerālsekretārs" ir minētās organizācijas ģenerālsekretārs.

2. pants

Konvencijas 1. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"1. a) "pārvadātājs" ir persona, kas ir noslēgusi vai kuras vārdā ir noslēgts pārvadājuma līgums, neatkarīgi no tā, vai pārvadājumu faktiski veic šī persona vai faktiskais pārvadātājs;

b) "faktiskais pārvadātājs" ir persona, kas nav pārvadātājs, bet ir kuģa īpašnieks, fraktētājs vai operators, kurš faktiski veic visu pārvadājumu vai tā daļu; un

c) "pārvadātājs, kas faktiski veic visu pārvadājumu vai tā daļu" ir faktiskais pārvadātājs vai pārvadātājs, ciktāl pārvadātājs faktiski veic pārvadājumu."

3. pants

1. Konvencijas 1. panta 10. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"10. "Organizācija" ir Starptautiskā jūrniecības organizācija.".

▼B

2. Konvenciju papildina ar šādu 1. panta 11. punktu:

"11. "Ģenerālsekretārs" ir minētās organizācijas ģenerālsekretārs.".

4. pants

Konvencijas 3. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"3. pants

Pārvadātāja atbildība

1. Pārvadātāja atbildības ierobežojums par zaudējumu, kas nodarīts kuģniecības negadījuma izraisītas pasažiera nāves vai miesas bojājumu rezultātā, nepārsniedz 250 000 norēķinu vienību konkrētajam pasažierim katrā atsevišķā gadījumā, ja vien pārvadātājs nepierāda, ka šo negadījumu:

a) izraisījusi karadarbība, saspīlējumi, pilsoņu karš, sacelšanās vai ārkārtējas, nenovēršamas vai neizbēgamas dabas parādības; vai

b) pilnībā izraisījusi trešās personas darbība vai bezdarbība ar nolūku radīt negadījumu.

Ja zaudējums pārsniedz iepriekš minēto ierobežojumu, pārvadātājs ir atbildīgs arī attiecīgi lielākā apmērā, ja vien viņš nepierāda, ka negadījums, kas izraisīja zaudējumu, radās citu iemeslu dēļ, nevis pārvadātāja vainas vai nolaidības rezultātā.

2. Pārvadātājs ir atbildīgs par zaudējumu, kas radies pasažiera nāves vai miesas bojājumu dēļ, ko izraisījuši citi iemesli, nevis kuģa negadījums, ja negadījumu, kas radīja zaudējumu, izraisīja pārvadātāja vaina vai nolaidība. Pienākumu pierādīt vainu vai nolaidību uzņemas prasītājs.

3. Pārvadātājs ir atbildīgs par zaudējumu, kas radies rokas bagāžas nozaudēšanas vai bojājuma rezultātā, ja negadījumu, kas radīja zaudējumu, izraisīja pārvadātāja vaina vai nolaidība. Pārvadātāja vaina vai nolaidība tiek uzskatīta par kuģniecības negadījuma radītu zaudējumu.

4. Pārvadātājs ir atbildīgs par zaudējumu, kas radies bagāžas, kas nav rokas bagāža, nozaudēšanas vai bojājuma rezultātā, ja vien pārvadātājs nepierāda, ka negadījums, kas izraisīja zaudējumu, radās cita iemesla dēļ, nevis pārvadātāja vainas vai nolaidības rezultātā.

5. Šajā pantā:

a) "kuģniecības negadījums" ir kuģa bojāeja, apgāšanās, sadursme ar citu kuģi vai uzskriešana uz sēkļa, sprādziens vai ugunsgrēks uz kuģa, vai kuģa defekts;

b) "pārvadātāja vaina vai nolaidība" ietver arī pārvadātāja darbinieku vainu vai nolaidību, pildot amata pienākumus;

c) "kuģa defekts" ir jebkurš darbības traucējums, bojājums vai neatbilstība piemērojamiem drošības tehnikas noteikumiem attiecībā uz jebkuru kuģa daļu vai tā aprīkojumu, ja to izmanto pasažieru glābšanai, evakuācijai, uzkāpšanai vai nokāpšanai; vai ja to izmanto kuģa piedziņai, stūrēšanai, drošai navigācijai, pietauvošanai, noenkurošanai, ierodoties piestātnē vai enkurvietā vai atstājot tās, vai pārbaudot bojājumus pēc applūšanas; vai ja to izmanto, nolaižot ūdenī dzīvības glābšanas ierīces; un

▼B

d) “zaudējums” neietver kaitējuma atlīdzību nolūkā sodīt vai brīdināt nodarītāju.

6. Saskaņā ar šo pantu pārvadātāja atbildība attiecas tikai uz zaudējumiem, kas rodas pārvadājuma gaitā notikušu negadījumu rezultātā. Pienākumu pierādīt, ka negadījums, kas izraisīja zaudējumu, notika pārvadājuma gaitā, un pamatot zaudējuma apmēru uzņemas prasītājs.

7. Neviens šajā konvencijā minētais punkts neskar pārvadātāja tiesības vērsties ar prasību pret trešo personu, vai arī celt ierunas sakarā ar cietušā līdznolaidību saskaņā ar šīs konvencijas 6. pantu. Neviens šajā pantā minētais punkts neskar tiesības noteikt atbildības limitu saskaņā ar šīs konvencijas 7. un 8. pantu.

8. Pieņēmums par kādas puses vainu vai nolaidību vai pierādīšanas pienākuma uzlikšana kādai pusei nav iemesls, lai netiktu apsvērti pierādījumi par labu minētajai pusei.”

5. pants

Konvencija ir papildināta ar šādu 4.a pantu:

“4.a pants

Obligātā apdrošināšana

1. Ja pasažierus pārvadā kuģis, kas reģistrēts kādā valstī, kura ir Puse, un kas ir licencēts pārvadāt vairāk nekā divpadsmit pasažieru, un kam piemēro šo konvenciju, jebkurš pārvadātājs, kurš faktiski veic visu pārvadājumu vai tā daļu, pastāvīgi uztur spēkā apdrošināšanu vai citu finansiālu nodrošinājumu, piemēram, bankas vai līdzīgas finanšu iestādes garantiju, lai saskaņā ar šo konvenciju izpildītu atbildības saistības pasažiera nāves vai miesas bojājumu gadījumā. Obligātās apdrošināšanas vai cita finansiālā nodrošinājuma ierobežojums nav mazāks kā 250 000 norēķinu vienību uz vienu pasažieri katrā atsevišķā gadījumā.

2. Pēc tam, kad attiecīgā iestāde valstī, kas ir Puse, ir noteikusi, ka 1. punkta prasības ir izpildītas, katram kuģim tiek izsniegts sertifikāts, kas apstiprina, ka apdrošināšana vai cits finansiāls nodrošinājums ir spēkā saskaņā ar šīs konvencijas noteikumiem. Attiecībā uz kuģi, kas reģistrēts kādā valstī, kura ir Puse, šādu sertifikātu izsniedz vai apstiprina kuģa reģistra valsts attiecīgā iestāde; attiecībā uz kuģi, kas nav reģistrēts kādā valstī, kas ir Puse, šo sertifikātu var izsniegt vai apstiprināt attiecīgā iestāde jebkurā valstī, kas ir Puse. Šis sertifikāts atbilst paraugam, kāds iekļauts šīs konvencijas pielikumā, un satur šādas ziņas:

a) kuģa nosaukums, atšķirības numurs vai burti un reģistrācijas osta;

b) pārvadātāja, kas faktiski veic visu pārvadājumu vai tā daļu, nosaukums un galvenā uzņēmējdarbības vieta;

c) SJO kuģa identifikācijas numurs;

d) nodrošinājuma veids un ilgums;

▼B

e) apdrošinātāja vai citas personas, kura sniedz finansiālo nodrošinājumu, vārds, uzvārds vai nosaukums un galvenā uzņēmējdarbības vieta, un vajadzības gadījumā uzņēmējdarbības vieta, kurā noslēgts apdrošināšanas vai cita finansiāla nodrošinājuma līgums; un

f) sertifikāta derīguma termiņš, kas nav ilgāks par apdrošināšanas vai cita finansiāla nodrošinājuma spēkā esamības termiņu.

3. a) Puse var pilnvarot tās atzītu iestādi vai organizāciju izsniegt sertifikātu. Šāda iestāde vai organizācija informē minēto valsti par katra sertifikāta izsniegšanu. Visos gadījumos Puse pilnībā garantē šādi izsniegta sertifikāta pilnību un pareizību un apņemas nodrošināt vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu šīs saistības.

b) Puse paziņo ģenerālsekretāram par:

i) tās atzītai iestādei vai organizācijai deleģētā pilnvarojuma īpašo atbildību vai nosacījumiem;

ii) šāda pilnvarojuma atsaukšanu; un

iii) dienu, kad stājas spēkā šis pilnvarojums vai tā atsaukšana.

Piešķirtais pilnvarojums stājas spēkā ne ātrāk kā trīs mēnešus no brīža, kad ģenerālsekretāram paziņo par tā stāšanos spēkā.

c) Iestāde vai organizācija, kura ir pilnvarota izsniegt sertifikātus saskaņā ar šo punktu, ir pilnvarota vismaz anulēt šos sertifikātus, ja netiek pildīti nosacījumi, pamatojoties uz kuriem šie sertifikāti izsniegti. Visos gadījumos iestāde vai organizācija par šādu anulēšanu paziņo tai valstij, kuras vārdā sertifikāts tika izsniegts.

4. Sertifikāts tiek izdots izsniedzējas valsts oficiālajā valodā vai valodās. Ja lietotā valoda nav angļu, franču vai spāņu valoda, tekstā iekļauj tulkojumu vienā no šīm valodām, un, pēc valsts ieskatiem, valsts valodu var izlaist.

5. Sertifikāts atrodas uz kuģa, bet sertifikāta kopija glabājas pie valsts iestādēm, kas glabā kuģa reģistra datus vai, ja kuģis nav reģistrēts Pusē, – pie tās valsts iestādes, kas izsniegusi vai apstiprinājusi sertifikātu.

▼B

6. Apdrošināšana vai cits finansiāls nodrošinājums neatbilst šā panta prasībām, ja tas var beigties citu iemeslu dēļ, nevis apdrošināšanas vai cita sertifikātā norādītā nodrošinājuma spēkā esamības termiņa beigas, pirms pagājuši trīs mēneši kopš brīža, kad 5. punktā minētajām iestādēm ir paziņots par tā izbeigšanos, ja vien sertifikāts nav nodots šīm iestādēm vai ja minētajā laikposmā nav izdots jauns sertifikāts. Iepriekš minētos noteikumus līdzīgi piemēro jebkuriem grozījumiem, kuru rezultātā apdrošināšana vai cits finansiāls nodrošinājums vairs neatbilst šā panta prasībām.

7. Kuģa reģistra valsts saskaņā ar šā panta noteikumiem nosaka sertifikāta izsniegšanas un spēkā esamības nosacījumus.

8. Nekas šajā konvencijā netiek interpretēts tā, lai liegtu Pusei paļauties uz tādu informāciju, kas, piemērojot šo konvenciju, iegūta no citām valstīm vai Organizācijas, vai citām starptautiskām organizācijām, un kas saistīta ar apdrošināšanas vai cita finansiāla nodrošinājuma izsniedzēju finansiālo stāvokli. Šādos gadījumos Puse, kas paļaujas uz šādu informāciju, nav atbrīvota no atbildības, kas tai uzlikta kā sertifikāta izsniedzējai valstij.

9. Sertifikātus, kas izsniegti vai apstiprināti kādas Puses vārdā, citas Puses pieņem, piemērojot šo konvenciju, un uzskata par līdzvērtīgiem tiem sertifikātiem, ko tās izsniegušas vai apstiprinājušas, pat ja tie izsniegti vai apstiprināti attiecībā uz kuģi, kas nav reģistrēts kādā no Pusēm.. Puse jebkurā laikā var pieprasīt informāciju no sertifikāta izsniedzējas vai apstiprinātājas valsts par tāda fakta ticamību, ka apdrošināšanas sertifikātā minētais apdrošinātājs vai galvotājs nav finansiāli spējīgs izpildīt šīs konvencijas uzliktās saistības.

10. Jebkādu prasību pēc atlīdzības, kuru atbilstīgi šim pantam sedz apdrošināšana vai cits finansiāls nodrošinājums, var ierosināt tieši pret apdrošinātāju vai citu personu, kas sniedz finansiālu nodrošinājumu. Šādā gadījumā 1. punktā minēto summu uzskata par apdrošinātāja vai citas personas, kas sniedz finansiālu nodrošinājumu, atbildības ierobežojumu, pat ja pārvadātājs vai faktiskais pārvadātājs nav tiesīgs uz atbildības ierobežojumu. Bez tam atbildētājs var celt ierunas (kas nav saistītas ar bankrotu vai uzņēmuma likvidāciju), ko saskaņā ar šo konvenciju būtu tiesības celt 1. punktā minētajam pārvadātājam. Turklāt atbildētājs var celt ierunas, norādot, ka kaitējums radies, apdrošinātajai personai tīši pārkāpjot noteikumus, taču atbildētājs neceļ nekādas citas ierunas, ko viņš būtu tiesīgs celt tiesas procesā, kuru apdrošinātā persona uzsākusi pret atbildētāju. Atbildētājam jebkurā gadījumā ir tiesības pieprasīt, lai pārvadātājs un faktiskais pārvadātājs tiek iesaistīti tiesas procesā.

▼B

11. Jebkuras summas, ko sniedz apdrošināšana vai cits finansiāls nodrošinājums, ko uztur spēkā saskaņā ar 1. punktu, ir pieejamas tikai un vienīgi, lai apmierinātu prasības saskaņā ar šo konvenciju, un jebkurš šāds maksājums izpilda atbildības saistības, kas rodas saskaņā ar šo konvenciju, līdz samaksāto summu apmēram.

12. Puse neļauj ekspluatēt kuģi, kurš kuģo ar tās karogu un uz kuru attiecas šis pants, ja sertifikāts nav izsniegts saskaņā ar 2. vai 15. punktu.

13. Ievērojot šā panta nosacījumus, katra Puse saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem nodrošina, ka apdrošināšana vai cits finansiāls nodrošinājums tādā apmērā, kā noteikts 1. punktā, ir spēkā attiecībā uz jebkuru kuģi, kam ir atļauts pārvadāt vairāk par divpadsmit pasažieriem, neatkarīgi no tā, kur tas ir reģistrēts, un kas ienāk ostā vai iziet no ostas šajā dalībvalstī, ciktāl piemēro šo konvenciju.

14. Neatkarīgi no 5. punkta noteikumiem Puse var paziņot ģenerālsekretāram, ka 13. punkta izpildes nolūkos uz kuģa nav jābūt sertifikātam, kas paredzēts 2. punktā, vai ka minētais sertifikāts nav jāuzrāda, ieejot attiecīgās valsts teritorijas ostās vai izejot no tām, ja Puse, kas izsniegusi sertifikātu, ir paziņojusi ģenerālsekretāram, ka visus datus, kuri apstiprina sertifikāta esamību un sniedz iespēju Pusēm pildīt savas saistības saskaņā ar 13. punktu, tā apkopo elektroniskā formā un tie ir pieejami visām Pusēm.

15. Ja apdrošināšana vai cits finansiāls nodrošinājums netiek uzturēts spēkā attiecībā uz kuģi, kas pieder Pusei, šā panta attiecīgie noteikumi šim kuģim netiek piemēroti, bet kuģim ir jābūt sertifikātam, ko izsniegušas kuģa reģistra valsts attiecīgās iestādes un kas apstiprina, ka kuģis pieder šai valstij un ka tā atbildības saistības ir nodrošinātas 1. punktā paredzētajā apjomā. Šādam sertifikātam pēc iespējas jāatbilst 2. punktā paredzētajam paraugam.”

6. pants

Konvencijas 7. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“7. pants

Atbildības ierobežojums par personas nāvi vai miesas bojājumiem

1. Pārvadātāja atbildība par pasažiera nāvi vai miesas bojājumiem saskaņā ar 3. pantu nekādā gadījumā nepārsniedz 400 000 norēķinu vienību uz pasažieri katrā atsevišķā gadījumā. Ja tiesa, kura izskata šo lietu, saskaņā ar saistošajām tiesību normām piespriež atlīdzību periodisku ienākumu maksājumu veidā, šo maksājumu līdzvērtīgā pamatvērtība nepārsniedz minēto ierobežojumu.

▼B

2. Puse ar īpašiem valsts tiesību aktu noteikumiem var regulēt 1. punktā paredzēto atbildības ierobežojumu, ja valsts noteiktais atbildības ierobežojums (ja tāds pastāv) nav zemāks par 1. punktā paredzēto. Puse, kas izmanto šajā punktā minēto iespēju, informē ģenerālsekretāru par pieņemto atbildības ierobežojumu vai par tā neesamību.”

7. pants

Konvencijas 8. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“8. pants

Atbildības ierobežojums bagāžas un transportlīdzekļu nozaudēšanas vai bojājumu gadījumā

1. Pārvadātāja atbildība par rokas bagāžas nozaudēšanu vai bojājumu nekādā gadījumā nepārsniedz 2 250 norēķinu vienību vienam pasažierim vienā pārvadājumā.

2. Pārvadātāja atbildība par transportlīdzekļa, tostarp visas bagāžas, kas atrodas transportlīdzeklī vai uz tā, nozaudēšanu vai bojājumu nekādā gadījumā nepārsniedz 12 700 norēķinu vienību par vienu transportlīdzekli vienā pārvadājumā.

3. Pārvadātāja atbildība par tādas bagāžas, kas nav 1. un 2. punktā minētā bagāža, nozaudēšanu vai bojājumu nekādā gadījumā nepārsniedz 3 375 norēķinu vienību vienam pasažierim vienā pārvadājumā.

4. Pārvadātājs un pasažieris var vienoties, ka pārvadātāja atbildību samazina, nosakot atvilkumu, kas nepārsniedz 330 norēķinu vienības transportlīdzekļa bojājuma gadījumā un 149 norēķinu vienības uz pasažieri citas bagāžas nozaudēšanas vai bojājuma gadījumā; šīs summas jāatvelk no atlīdzības par nozaudēšanu vai bojājumu.”

8. pants

Konvencijas 9. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“9. pants

Norēķinu vienība un konvertēšana

1. Šajā konvencijā minētā norēķinu vienība ir speciālās aizņēmuma tiesības, ko noteicis Starptautiskais valūtas fonds. Summas, kas minētas 3. panta 1. punktā, 4.a panta 1. punktā, 7. panta 1. punktā un 8. pantā, konvertē tās valsts valūtā, kuras tiesa izskata attiecīgo lietu, pamatojoties uz šīs valsts valūtas kursu pret speciālajām aizņēmuma tiesībām dienā, kad tiek nolasīts spriedums vai dienā, par kuru Puses vienojas. Ja Puse ir Starptautiskā Valūtas fonda locekle, tās valūtas vērtību, izteiktu speciālajās aizņēmuma tiesībās, aprēķina saskaņā ar novērtēšanas metodi, ko Starptautiskais Valūtas fonds attiecīgajā dienā izmanto, lai veiktu savus darījumus un operācijas ar naudu. Ja Puse nav Starptautiskā Valūtas fonda locekle, tās valūtas vērtību, izteiktu speciālajās aizņēmuma tiesībās, aprēķina pēc minētās valsts noteiktās metodes.

▼B

2. Tomēr valsts, kura nav Starptautiskā valūtas fonda locekle un kuras tiesību akti neļauj piemērot 1. punkta noteikumus, parakstot, ratificējot, pieņemot, apstiprinot šo konvenciju vai pievienojoties tai, vai arī jebkurā citā laikā var paziņot, ka 1. punktā minētā norēķinu vienība ir līdzvērtīga 15 zelta frankiem. Šajā punktā minētais zelta franks atbilst sešdesmit pieciem ar pusi miligramiem 900. raudzes zelta. Zelta franku konvertē valsts valūtā saskaņā ar minētās valsts tiesību aktiem.

3. Šā panta 1. punkta pēdējā teikumā minēto aprēķināšanu un 2. punktā minēto konvertēšanu veic tā, lai 3. panta 1. punktā, 4.a panta 1. punktā, 7. panta 1. punktā un 8. pantā minēto summu faktiskā vērtība, izteikta Pušu valūtā, pēc iespējas precīzāk atbilstu vērtībai, kuru iegūtu, piemērojot 1. punkta pirmos trīs teikumus. Valstis paziņo ģenerālsekretāram attiecīgi par aprēķināšanas metodi, ko lieto atbilstīgi 1. punktam, vai par 2. punktā minētās konvertēšanas iznākumu, deponējot šīs konvencijas ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentu, kā arī katru reizi, kad mainās aprēķināšanas metode vai konvertēšanas iznākums.”

9. pants

Konvencijas 16. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Tiesa izskata lietu saskaņā ar tai saistošajiem tiesību aktiem, ar ko reglamentē noilguma laikposma apturēšanu vai pārtraukšanu, bet saskaņā ar šo konvenciju lietu nekādā gadījumā nevar ierosināt pēc jebkura šāda laikposma beigām:

a) pieci gadi, skaitot no dienas, kad pasažieris nokāpis no kuģa vai kad viņam vajadzēja nokāpt no kuģa, atkarībā no tā, kura diena ir vēlāk; vai, ja šāds laikposms ir agrāks:

b) trīs gadi, skaitot no dienas, kad prasītājs uzzināja vai viņam bija piemēroti jāuzzina par starpgadījuma izraisītu miesas bojājumu, zaudējumu vai kaitējumu.”

10. pants

[nav iekļauts]

11. pants

[nav iekļauts]

▼B

12. pants

Konvencijas 18. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"18. pants

Līguma noteikumu spēkā neesamība

Jebkuri noteikumi, kas iekļauti līgumā pirms tam, kad noticis starpgadījums, kurš izraisīja pasažiera nāvi vai miesas bojājumus, vai pasažiera bagāžas nozaudēšanu vai bojājumu, ar nolūku jebkuru personu, kas saskaņā ar šo konvenciju ir atbildīga, atbrīvot no atbildības pret pasažieri vai paredzēt zemāku atbildības ierobežojumu, nekā noteikts šajā konvencijā, izņemot 8. panta 4. punktā paredzēto, kā arī jebkurš šāds noteikums, kura nolūks ir atbrīvot pārvadātāju vai faktisko pārvadātāju no pierādīšanas pienākuma vai kura mērķis ir ierobežot 17. panta 1. vai 2. punktā minētās iespējas, ir spēkā neesošs, tomēr minēto noteikumu spēkā neesamība neatceļ pārvadājuma līgumu, uz ko arī turpmāk attiecas šīs konvencijas noteikumi."

13. pants

Konvencijas 20. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"20. pants

Kodolpostījumi

Saskaņā ar šo konvenciju atbildība par kodolnegadījuma radītiem kaitējumiem neiestājas:

a) ja kodoliekārtu operators ir atbildīgs par šādu kaitējumu saskaņā ar 1960. gada 29. jūlija Parīzes konvenciju par trešo personu atbildību kodolenerģijas jomā, kurā grozījumi izdarīti ar tās 1964. gada 28. janvāra papildu protokolu, vai 1963. gada 21. maija Vīnes konvenciju par civiltiesisko atbildību par kodolpostījumiem vai jebkuru spēkā esošu minētās konvencijas grozījumu vai protokolu; vai

b) ja kodoliekārtu operators ir atbildīgs par šādu kaitējumu saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar ko reglamentē atbildību šāda kaitējuma gadījumā, ja šis tiesību akts attiecībā uz personām, kurām var nodarīt kaitējumu, visos aspektos ir tikpat labvēlīgs kā Parīzes konvencija vai Vīnes konvencija, vai jebkurš spēkā esošs minēto konvenciju grozījums vai protokols."

14. pants

Sertifikāta paraugs

1. Šā protokola pielikumā sniegto sertifikāta paraugu iekļauj konvencijā kā pielikumu.

▼B

2. Konvencijai pievieno šādu 1.a pantu:

"1.a pants

Pielikums

Šīs konvencijas pielikums ir konvencijas sastāvdaļa."

15. pants

Interpretācija un piemērošana

1. Šā protokola Puses lasa un interpretē konvenciju un šo protokolu kā vienotu instrumentu.

2. Ar šo protokolu pārskatīto konvenciju piemēro tikai prasībām, kas izriet no gadījumiem, kuri notiek pēc šā protokola stāšanās spēkā katrā valstī, kas ir tā Puse.

3. Ar šo protokolu pārskatītās konvencijas 1. līdz 22. pantu kopā ar šā protokola 17. līdz 25. pantu un tā pielikumu uzskata un dēvē par 2002. gada Atēnu konvenciju par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru.

16. pants

Konvencijai pievieno šādu 22.a pantu:

"22.a pants

Konvencijas nobeiguma noteikumi

Šīs konvencijas nobeiguma noteikumi ir 17. līdz 25. pants 2002. gada protokolā 1974. gada Atēnu konvencijai par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru. Šajā konvencijā atsauces uz Pusēm uzskata par atsaucēm uz minētā protokola Pusēm."

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

17. pants

Parakstīšana, ratifikācija, pieņemšana, apstiprināšana un pievienošanās

1. Šis protokols organizācijas galvenajā mītnē ir pieejams parakstīšanai no 2003. gada 1. maija līdz 2004. gada 30. aprīlim, un pēc tam tas ir pieejams, lai tam varētu pievienoties.

2. Valstis var piekrist uzņemties šā protokola saistības:

a) bez atrunām parakstot tā ratifikāciju, pieņemšanu vai apstiprināšanu; vai

b) ar parakstu, kas ir jāratificē, jāpieņem vai jāapstiprina, un kam seko tā ratifikācija, pieņemšana vai apstiprināšana; vai

c) pievienojoties tam.

3. Ratifikāciju, pieņemšanu, apstiprināšanu vai pievienošanos veic, deponējot attiecīgo instrumentu ģenerālsekretāram.

▼B

4. Jebkuru ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentu, kas deponēts pēc šā protokola grozījuma spēkā stāšanās attiecībā uz visām esošajām Pusēm vai pēc visu pasākumu pabeigšanas, kas vajadzīgi, lai grozījums stātos spēkā attiecībā uz šīm valstīm, uzskata par piemērojamu šim protokolam saskaņā ar grozījumu.

5. Valsts nepauž savu piekrišanu uzņemties šā protokola saistības, ja vien, būdama tā Puse, šī valsts nedenonsē:

a) Atēnu konvenciju par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru, kas noslēgta Atēnās 1974. gada 13. decembrī;

b) Protokolu Atēnu konvencijai par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru, kas parakstīts Londonā 1976. gada 19. novembrī; un

c) 1990. gada protokolu par grozījumiem Atēnu konvencijā par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru, kas parakstīts Londonā 1990. gada 29. martā,

sākot ar to brīdi, kad šis protokols saskaņā ar 20. pantu stāsies spēkā attiecīgajā valstī.

18. pants

Valstis ar vairākām tiesību sistēmām

1. Ja valstij ir divas vai vairākas teritoriālas vienības, kurās jautājumiem, uz ko attiecas šis protokols, piemēro dažādas tiesību sistēmas, parakstīšanas, ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas un pievienošanās laikā valsts var paziņot, ka šis protokols attieksies uz visām šīs valsts teritoriālajām vienībām vai tikai uz vienu vai vairākām, kā arī grozīt šo paziņojumu, jebkurā laikā iesniedzot citu paziņojumu.

2. Par jebkuru šādu paziņojumu tiek informēts ģenerālsekretārs, un šajā paziņojumā tiek skaidri noteiktas tās teritoriālās vienības, kurām piemēro šo protokolu.

3. Attiecībā uz Pusi, kura ir izteikusi šādu paziņojumu:

a) atsauces uz kuģa reģistra valsti un, attiecībā uz obligātās apdrošināšanas polisi, – izsniegšanas vai apstiprināšanas valsti, uzskata par atsaucēm uz teritoriālo vienību, kurā attiecīgi reģistrēts kuģis vai kurā izsniegts vai apstiprināts sertifikāts;

b) atsauces uz valsts tiesību aktu prasībām, valsts noteikto atbildības ierobežojumu un valsts valūtu uzskata attiecīgi par atsaucēm uz attiecīgās teritoriālās vienības tiesību aktu prasībām, atbildības ierobežojumu un valūtu; un

c) atsauces uz tiesām un spriedumiem, kurus jāatzīst Pusēm, uzskata par atsaucēm attiecīgi uz tiesām, kuras atrodas attiecīgajā teritoriālajā vienībā, un spriedumiem, kurus tajā jāatzīst.

▼B

19. pants

Reģionālās ekonomikas integrācijas organizācijas

1. Reģionālās ekonomikas integrācijas organizācija, ko veido suverēnas valstis, kuras ir nodevušas šai organizācijai kompetenci par noteiktām lietām, ko reglamentē šis protokols, var parakstīt, ratificēt, pieņemt, apstiprināt šo protokolu vai pievienoties tam. Reģionālās ekonomikas integrācijas organizācijai, kas ir šā protokola Puse, ir valsts, kas ir Puse, tiesības un pienākumi tiktāl, ciktāl Reģionālās ekonomikas integrācijas organizācijai ir nodota kompetence lietās, ko reglamentē šis protokols.

2. Ja Reģionālās ekonomikas integrācijas organizācija izmanto savas tiesības balsot par jautājumiem, kuri ir tās kompetencē, organizācijas balsu skaits ir vienlīdzīgs ar to organizācijas dalībvalstu balsu skaitu, kuras ir šā protokola Puses un ir nodevušas organizācijai kompetenci minētajā jautājumā. Reģionālās ekonomikas integrācijas organizācija neizmanto savas tiesības balsot, ja organizācijas dalībvalstis īsteno savas tiesības, un otrādi.

3. Gadījumos, kad valstu, kas ir Puses, skaits ir svarīgs šim protokolam, tostarp, bet ne tikai šā protokola 20. un 23. pantam, Reģionālās ekonomikas integrācijas organizāciju neuzskata par valsti, kas ir Puse, papildus šīs organizācijas dalībvalstīm, kuras ir Puses.

4. Parakstīšanas, ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās laikā Reģionālās ekonomikas integrācijas organizācija sniedz paziņojumu ģenerālsekretāram, precizējot jomas, ko reglamentē šis protokols, attiecībā uz kurām šīs organizācijas dalībvalstis, kuras ir parakstījušas šo protokolu vai kuras ir šā protokola Puses, ir nodevušas kompetenci organizācijai, kā arī jebkurus citus būtiskus ierobežojumus attiecībā uz šīs kompetences jomu. Reģionālās ekonomikas integrācijas organizācija nekavējoties informē ģenerālsekretāru par jebkurām izmaiņām attiecībā uz kompetences sadalījumu, tostarp jaunu kompetences jomu nodošanu, kas minēta šajā paziņojumā saskaņā ar šo punktu. Jebkuru šādu paziņojumu ģenerālsekretārs dara pieejamu saskaņā ar šā protokola 24. pantu.

5. Uzskata, ka tām Pusēm, kuras ir dalībvalstis Reģionālās ekonomikas integrācijas organizācijā, kas ir šā protokola Puse, ir kompetence visās jomās, ko reglamentē šis protokols un attiecībā uz kurām kompetences nodošana organizācijai nav īpaši deklarēta vai paziņota saskaņā ar 4. punktu.

20. pants

Stāšanās spēkā

1. Šis protokols stājas spēkā divpadsmit mēnešus pēc dienas, kurā 10 valstis ir to vai nu parakstījušas bez atrunām attiecībā uz ratifikāciju, pieņemšanu vai apstiprināšanu, vai arī deponējušas ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentus ģenerālsekretāram.

▼B

2. Jebkurā valstī, kura ratificē, pieņem, apstiprina šo protokolu vai pievienojas tam pēc tam, kad ir izpildīti 1. punktā minētie spēkā stāšanās nosacījumi, šis protokols stājas spēkā trīs mēnešus pēc dienas, kad šī valsts ir deponējusi attiecīgo instrumentu, bet ne pirms šis protokols ir stājies spēkā atbilstīgi 1. punktam.

21. pants

Denonsēšana

1. Jebkura Puse šo protokolu var denonsēt jebkurā laikā pēc dienas, kurā šis protokols stājas spēkā attiecīgajā valstī.

2. Lai varētu īstenot denonsēšanu, attiecīgo instrumentu deponē ģenerālsekretāram.

3. Denonsēšana stājas spēkā divpadsmit mēnešus pēc denonsēšanas instrumenta deponēšanas ģenerālsekretāram, vai arī pēc ilgāka laikposma, kāds var būt noteikts minētajā instrumentā.

4. Ja kāda no Pusēm denonsē konvenciju saskaņā ar tās 25. pantu, nekādi neuzskata, ka tā denonsējusi ar šo protokolu pārskatīto konvenciju.

22. pants

Pārskatīšana un grozīšana

1. Organizācija var sasaukt konferenci, lai pārskatītu vai grozītu šo protokolu.

2. Organizācija sasauc šā protokola Pušu konferenci, lai pārskatītu vai grozītu šo protokolu, ja ne mazāk kā viena trešdaļa Pušu ir izteikušas šādu prasību.

23. pants

Ierobežojumu grozījumi

1. Neskarot 22. panta noteikumus, šajā pantā minēto īpašo procedūru piemēro tikai, lai grozītu ierobežojumus, kas noteikti ar šo protokolu pārskatītās konvencijas 3. panta 1. punktā, 4.a panta 1. punktā, 7. panta 1. punktā un 8.pantā.

2. Ja to pieprasa vismaz puse šā protokola Pušu, bet nekādā gadījumā ne mazāk kā sešas Puses, ģenerālsekretārs visiem Organizācijas locekļiem un visām Pusēm nosūta jebkuru priekšlikumu par to ierobežojumu, tostarp atskaitījumu grozīšanu, kuri minēti ar šo protokolu pārskatītās konvencijas 3. panta 1. punktā, 4.a panta 1. punktā, 7. panta 1. punktā un 8. pantā.

3. Jebkuru ierosināto grozījumu, kas nosūtīts iepriekš minētajā kārtībā, iesniedz izskatīšanai Organizācijas Juridiskajā komitejā (turpmāk "Juridiskā komiteja") vismaz sešus mēnešus pēc tam, kad minētais priekšlikums izsūtīts.

▼B

4. Visas ar šo protokolu pārskatītās konvencijas Puses, neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav Organizācijas locekles, ir tiesīgas piedalīties Juridiskās komitejas sēdēs, kurās tiek izskatīti un pieņemti grozījumi.

5. Grozījumus pieņem, ja par to nobalso divas trešdaļas ar šo protokolu pārskatītās konvencijas Pušu valstu, kas ir klāt un balso Juridiskajā komitejā, kura paplašināta kā paredzēts 4. punktā, ar nosacījumu, ka balsošanas laikā ir klāt vismaz puse ar šo protokolu pārskatītās konvencijas Pušu.

6. Risinot priekšlikumu par ierobežojumu grozīšanu, Juridiskā komiteja ņem vērā starpgadījumu pieredzi un jo īpaši to izraisīto kaitējumu apmēru, izmaiņas naudas izteiksmē, kā arī ierosinātā grozījuma ietekmi uz apdrošināšanas izmaksām.

7. a) Nevienu grozījumu attiecībā uz ierobežojumiem saskaņā ar šo pantu neizskata ātrāk kā piecus gadus pēc dienas, kad šis protokols bija atvērts parakstīšanai, kā arī ne ātrāk kā piecus gadus no dienas, kad saskaņā ar šo pantu stājās spēkā iepriekšējais grozījums.

b) Nevienu ierobežojumu nedrīkst paaugstināt tiktāl, ka tas pārsniedz summu, kas atbilst ar šo protokolu pārskatītajā konvencijā noteiktajam ierobežojumam, palielinātam par sešiem procentiem gadā, aprēķinot pēc salikto procentu formulas, sākot no dienas, kad protokols tika atvērts parakstīšanai.

c) Nevienu ierobežojumu nedrīkst paaugstināt tiktāl, ka tas pārsniedz summu, kas atbilst ar šo protokolu pārskatītajā konvencijā noteiktajam ierobežojumam, reizinātam ar trīs.

8. Organizācija paziņo visām Pusēm par jebkuru grozījumu, kurš pieņemts saskaņā ar 5. punktu. Grozījumu uzskata par pieņemtu, kad pagājuši astoņpadsmit mēneši kopš paziņošanas dienas, ja vien šajā laikposmā ne mazāk kā viena ceturtā daļa valstu, kas grozījuma pieņemšanas brīdī bija Puses, nav paziņojušas ģenerālsekretāram, ka nepieņem šo grozījumu. Tādā gadījumā grozījumu noraida, un tas nav spēkā.

9. Grozījums, ko uzskata par pieņemtu saskaņā ar 8. punktu, stājas spēkā astoņpadsmit mēnešus pēc tā pieņemšanas.

10. Grozījums ir saistošs visām Pusēm, ja vien tās vismaz sešus mēnešus pirms grozījuma stāšanās spēkā nedenonsē šo protokolu saskaņā ar 21. panta 1. un 2. punktu. Šāda denonsēšana stājas spēkā, kad stājas spēkā minētais grozījums.

11. Ja grozījums ir pieņemts, bet vēl nav pagājis astoņpadsmit mēnešu laikposms tā pieņemšanai, valstij, kura šajā laikposmā kļūst par Pusi, šis grozījums ir saistošs, ja tas stājas spēkā. Valstij, kura kļūst par Pusi pēc šā laikposma, saistošs ir tas grozījums, kas pieņemts saskaņā ar 8. punktu. Šajā punktā minētajos gadījumos valstij grozījums kļūst saistošs tad, kad tas stājas spēkā vai kad attiecīgajā valstī stājas spēkā šis protokols, ja tas notiek vēlāk.

▼B

24. pants

Depozitārs

1. Šis protokols un jebkurš tā grozījums, kas pieņemts saskaņā ar 23. pantu, tiek deponēts ģenerālsekretāram.

2. Ģenerālsekretārs:

a) informē visas valstis, kas parakstījušas šo protokolu vai pievienojušās tam, par:

i) ikvienu jaunu ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumenta parakstīšanu vai deponēšanu, norādot attiecīgo dienu;

ii) ikvienu deklarāciju un paziņojumu atbilstīgi ar šo protokolu pārskatītās konvencijas 9. panta 2. un 3. punktam, 18. panta 1. punktam un 19. panta 4. punktam;

iii) šā protokola spēkā stāšanās dienu;

iv) ikvienu priekšlikumu grozīt ierobežojumus, kas izteikts atbilstīgi šā protokola 23. panta 2. punktam;

v) ikvienu grozījumu, kas pieņemts atbilstīgi šā protokola 23. panta 5. punktam;

vi) ikvienu grozījumu, ko uzskata par pieņemtu atbilstīgi šā protokola 23. panta 8. punktam, norādot dienu, kurā šis grozījums stāsies spēkā saskaņā ar minētā panta 9. un 10. punktu;

vii) ikvienu šā protokola denonsēšanas instrumenta deponēšanu, norādot deponēšanas dienu un dienu, kurā tas stājas spēkā;

viii) ikvienu paziņojumu saistībā ar jebkuru šā protokola pantu;

b) nodod šā protokola apstiprinātus norakstus visām valstīm, kuras parakstījušas šo protokolu vai pievienojušās tam.

3. Tiklīdz šis protokols stājas spēkā, ģenerālsekretārs tā tekstu nodod Apvienoto Nāciju Organizācijas Sekretariātam reģistrēšanai un publicēšanai saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu 102. pantu.

25. pants

Valodas

Šis protokols ir sagatavots vienā eksemplārā angļu, arābu, franču, krievu, ķīniešu un spāņu valodā; visi teksti ir vienlīdz autentiski.

▼B

PIELIKUMS ATĒNU PROTOKOLAM

SERTIFIKĀTS PAR APDROŠINĀŠANU VAI CITU FINANSIĀLU NODROŠINĀJUMU ATTIECĪBĀ UZ ATBILDĪBU PASAŽIERA NĀVES VAI MIESAS BOJĀJUMU GADĪJUMĀ

Izsniegts saskaņā ar 4.a pantu 2002. gada Atēnu konvencijā par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru.

Kuģa nosaukums	Atšķirības numurs vai burti	SJO kuģa identifikācijas numurs	Reģistrācijas osta	Faktiskā pārvadājumu veicēja nosaukums un galvenās uzņēmējdarbības vietas adrese pilnībā

Ar šo apliecina, ka attiecībā uz šo kuģi ir spēkā apdrošināšanas polise vai cits finansiāls nodrošinājums, kas atbilst prasībām, kuras paredzētas 4.a pantā 2002. gada Atēnu konvencijā par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru.

Nodrošinājuma tips .....

Nodrošinājuma termiņš .....

Apdrošinātāja(-u) un/vai galvotāja(-u) vārds/nosaukums un adrese

Vārds/nosaukums .....

Adrese .....

Šis sertifikāts ir derīgs līdz .....

Sertifikātu ir izdevusi vai apstiprinājusi .....
(valsts nosaukums pilnībā) valdība

VAI ARĪ

Ja Puse izmanto 4.a panta 3. punktu, būtu jāizmanto šāds teksts:

Sertifikātu izdevusi

..... (iestādes vai organizācijas nosaukums) ar .....valdības pilnvarojumu
(valsts nosaukums pilnībā)

....., ...,
(vieta) (datums)

.....
(Dokumenta izdevējas vai apliecinātājas amatpersonas paraksts un amata nosaukums)

Paskaidrojumi:

1. Norādot valsti, pēc vēlēšanās var dot atsauci uz kompetento valsts iestādi, kas izdevusi sertifikātu.

2. Ja nodrošinājuma kopējo summu veido vairāki avoti, norāda katra avota sniegto summu.

3. Ja ir vairāku tipu nodrošinājumi, tie būtu jāuzskaita.

4. Ierakstā "Nodrošinājuma termiņš" jānorāda diena, kad šis nodrošinājums stājas spēkā.

5. Ierakstā "Apdrošinātāja(-u) un/vai galvotāja(-u) adrese" jānorāda apdrošinātāja(-u) un/vai galvotāja(-u) galvenā uzņēmējdarbības vieta. Attiecīgā gadījumā norāda uzņēmējdarbības vietu, kurā noslēgts apdrošināšanas vai cita nodrošinājuma līgums.